

H u i t t i s t e n Hiukkamäen kalmiston koekaivaus 11. 6 - 1963.

Kertomukseen kuuluu 2 karttaliitettä sekä valokuvaliite, jonka filmit on lueteltu seuraavasti: 29154-29156. Aikaisemmin paikalla on saatu seur. löydöt: KM 3037:1-53, KM 3140:1-200, KM 3149:1-100. Koekaivauksissa saadut löydöt on numeroitu päänumerolla KM 15861.

Ks. myös A.O. Heikelin kaivauskertomusta vuodelta 1895 sekä Kerttu Itkosen Huittisten inventointikertomusta vuodelta 1961, s. 18-19.

Kunnallistekniikan pyydettävä tietoja Huittisten rakennuskaava-alueella olevista muinaisjäänöksistä, allekirjoittanut suoritti mainittuna päivänä koekaivauksen Hiukkavainion kalmistossa selvittääkseen, onko siinä enää jäljellä koskematonta kalmistoa.

Muinaisjäänös sijaitsee 1500 m Huittisten kirkosta pohjoiskoilliseen, Tuulensuun asunnosta n. 100 m länsi-luoteeseen, Vähän-Käen tilan maalla. (Kalmiston omistaa mv. Matti Toivola, os. Sampu, ~~Nanhia~~). Maasto on raivaamatonta osaksi kalliopohjaista karikkoa, jota reunustaa pohjoisessa ja idässä peltoaukea. Lännessä ja lounaassa on omakoti-talojen tontteja, lounaassa Saarikon tontti ja lännessä Laineenojan tontti. ~~Kivi~~ Kalmiston pohjoispäässä on ollut runsaasti pellolta ajettuja isoja kivenlohkareita. Mm. ne on mainittu Kerttu Itkosen kertomuksessa. Viime aikoina Laineenojan toimesta nämä kivet oli ajettu hänen asuntonsa rakennustyömaalle. Irtokivien alta paljastunut osa oli jonkin verran turmeltunut, mm. karikon keski-

vaiheilla oli syviä vetouria, mutta karikon pohjoispää oli hyväkuntoinen. Siinä oli vahva turvepeite, jonka alta saattoi tuntea kiveyksen. Tein kaksi koekuoppaa karikon pohjoispään itälaitaan. Kuopasta 1 tuli esiin 10 cm:n syvyydestä saviastioiden palasia. Kulttuurikerros oli n. 20 cm vahva. Kiveys oli tyypillistä polttokalmistokiveystä. Maa oli laadultaan nokista. Sain sen vaikutelman, että kohtaa ei ole aikaisemmin tutkittu. Koekuoppa 2 sijaitsi 7 m edellisestä etelä-lounaaseen. Siitä löytyi suuria liuskakiviä sekä keramiikkaa n. 20 cm:n syvyydestä. Maa oli nokista. Paikka vaikutti koskemattomalta. Koekuoppa 3 tehtiin mäen keskelle, 4.5 m 1:stä lounaaseen. Tulos oli huonompi kuin kuopissa 1 ja 2. Siitä löytyi vain vähän noensiruja ruokamultaa sekä hieman kiveystä. Koekaivausten perusteella Hiukkamäen pohjoispään itälaidassa on vielä koskematonta kalmistoa jäljellä. Kalmistoalue on n. 18 m leveä sekä n. 30-50 m pitkä. Hiukkamäen keskikohdalla on notko ja sen lounaispuolella kohoaa taas mäki, jossa on Saarikon talo. Mahdollisesti kalmisto on käsittänyt Hiukkamäen pohjoispään, siten että notko on ollut rajana. Koska alue on maisemallisesti suhteellisen ehjä ja katajia kasvavana mäenkumpareena siitä voisi saada hyvinkin edustavan muinaiskalmiston. Se on merkitty rakennuskaavaan erikoisalueeksi. (kartassa 2 nro 2). Kaavaa ei ole vahvistettu, mutta koska kalmiston paikalle on jo ennakolta suunniteltu viheralue näyttää ilmeisesti, että ei ole mitään estettä sen hyväksymiseksi ehdotetulla tavalla.

Rakennuskaava nro 1 on myös merkitty erikoisalueeksi jo entuudestaan tunnettu Käräjämäen rautakautinen polttokalmistoalue. Käräjämäki on suhteellisen hyväkuntoinen peltojen ympäröimä metsäinen saareke. Se kasvaa sekametsää ja katajia. Isoja ki-

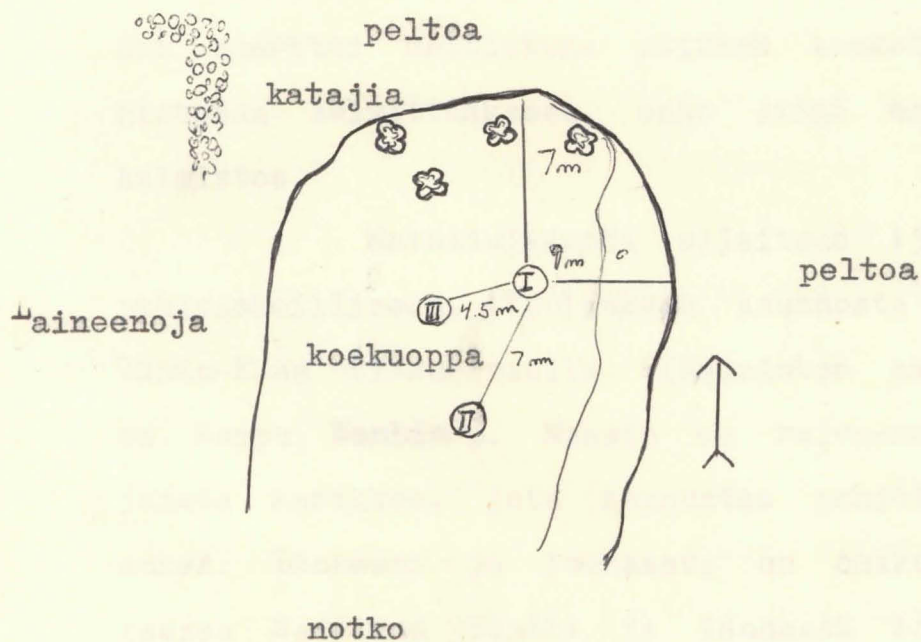
viä pilkistää sieltä täältä esiin. Saarekkeen pohjoisreunassa on hiekkakuoppa, jonka leikkauksessa on yhä näkyvissä kulttuurimaata. Saarekkeella saattaa olla suurempikin kalmisto.

Helsingissä 3. 4 1964

Anna-Liisa Hirviluoto
Anna-Liisa Hirviluoto

Käsivarainen luonnos

Kartta 1.

Huitinemen Hiikkamäki.
Käräjämäki

Luuhen A.-L. Hiiviluodon tarkastusberito mukseen
modelle 1963.

29154

29155

Hiikkamäki kuvattuna poh-
jaisesta käsin. Rautakautinen
kalmito

Huitinemen, Käräjämäki
Rautakautinen kalmito.

29156

Hiikkamäki etelästä käsin
Kokoupat lehtiin musien
osoittamille kohdille.